Anul I. - No. 6 | 4 Pagini 2 Lei | Luni 28 Iulie 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti: Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.68.45	Abonamente: Un an 500 lei; 6 luni 250 lei; P-tru instituţii 1000 lei	Redacţia din Chişinău: Palatul Primăriei-Str. Alexandru Cel Bun

La temelia Statului au stat şi vor sta întotdeauna muncitorul agricol dela ţară şi muncitorul dela oraşe — funcţionarul şi lucrătorul. Dela ei voiu porni şi prin ei voiu organiza toată forţa de producţiune şi de rezistenţă a viitorului Stat.

(GENERAL ANTONESCU)

SÂNGELE CARE STRIGĂ

...Şi culorile au o viaţă şi un tâlc al lor. Omul, căruia îi place să se avânte spre înălţimile nesfârşite ale văzduhului, alege cu mai multă plăcere culoarea albastră. Cel ce se simte înrădăcinat alături de stejarii pădurilor sau legănat lângă lanurile mişcătoare, va alege culoarea verde sau galben.

Culoarea albă o vor iubi mai mult cei cari năzuiesc spre luminile fără de prihană, spre nevinovăţie. Crinul alb era emblema regilor Franţei, care voiau astfel să spună că sunt neprihăniţi întocmai minunatelor flori albe: curaţi ca un crin.

Nu fără tainice înţelesuri au ales bolşevicii culoarea roşie. E, de altfel, singura culoare pe care o puteau alege. Roşul e culoarea, care îţi aduce imediat aminte de sânge şi de flacările iadului.

Nu spune omul când este cumplit înfuriat, când şi-a pierdut aproape minţile: „Văd roşu înaintea ochilor!"?... Bolşevicii n'au văzut, întotdeauna, decât numai roşu. Întreaga lor aşezare drăcească se sprijină pe culoarea roşie, pe sângele vărsat de ei în valuri, pe flacări şi pârjol.

Acum mai bine de două decenii, când au pus prima nelegiuită cărămidă de sânge nevinovat la temelia republicii lor, ei au început prin a lua vieţile Ţarului şi Ţarinei. Dar nu numai atât. Nemulţumindu-se cu răpunerea celor doi Suverani, ei şi-au vârât mâinile până la coate în vedrele de sânge scurs din trupul unui copil bolnav şi nefericit: Ţareviciul, şi din lujerele fragede ale trupului surorilor acestui copil. Apoi, călăii au înmuiat steagul, pe care-l trădaseră, în sânge şi au implântat drapelul roşu, nu sus, pe înălţimile de unde îşi iau sborul vulturii şi unde scapără noaptea stelele, — ci jos, pe leşurile făcute zob.

Numărul celor ucişi de bolşevici a crescut apoi, ceas de ceas, zi de zi, an de an, într'o nemaipomenită măsură. Valurile fluviului de sânge s'au umflat ca nişte nouri roşii, şi în sângele acestui fluviu care gemea, s'au scăldat trupurile de bivoli uriaşi ale comuniştilor.

Sub ţari, era Siberia albă a zăpezilor şi a cnutului. Sub bolşevici, se născuse Siberia roşie, Siberia de sânge. Nici Apocalipsul nu vesteşte scăldarea pământului în mai mult sânge decât cel cu care au umplut bolşevicii fosta Rusie. Sânge şi flăcări...

Şi asta nu le era de ajuns. Căci — îmbătaţi de aburii crimelor şi pentrucă o crimă cheamă pe alta — oamenii steagului roşu vroiau să întindă diavoleasca lor scăldătoare în lumea întreagă.

Sângele nenumăratelor piramide de vieţi omeneşti a strigat, însă. Şi strigătul acesta, care cerea răzbunare, a fost auzit.

Şi s'a ridicat atunci, Spada Creştinătăţii, CRUCEA.

Armatele germano-române poartă această spadă pedepsitoare. Ele răzbună acum nenumăratele râuri roşii, în ale căror albii, sângele nevinovaţilor şi ale martirilor gâlgâie.

Iar focul în care arde astăzi, inima bolşevismului, Moscova, nu sunt altceva decât flăcările pe care Stalin a încercat să le asvârle asupra întregei lumi şi cari se întorc şi ele acum, pedepsitoare, peste iadul de unde au ţâşnit!

OBRAZ DE BOLŞEVIC

Un an întreg ziarele sovietice care apăreau în Basarabia vorbiau, într'o limbă stâlcit şi ne-românească, despre marile înfăptuiri ale regimului comunist. După scrisul lor coborîse, între Prut şi Nistru, raiul, cu toate bogăţiile şi binefacerile lui. Dacă distruge gospodăriile, a fura munca ţăranilor, a jefui proprietăţile, a pângări bisericile, a lua copiii dela părinţi, a face din şcoală club comunist şi hulă fără de lege, a împânzi sărăcia şi ticăloşiile înseamnă raiul pământesc, atunci cu drept cuvânt se pot lăuda comuniştii lui Stalin

Ne-am muşcat buza un an şi am tăcut. N'am avut îngăduinţa să răspundem. Am tăcut aşteptând ziua să răspundem cu baioneta şi cu tunul. Dar deşi răspunsul nostru de azi este aşa de dârz că prăpădesc pământul fugind aceia ce-ar trebui să-l asculte, comuniştii nu încetează cu propaganda lor de minciuni. Prin Radio, prin ziare şi prin manifeste, se laudă mereu cu ce-au făcut ei în Basarabia Apoi dacă într'o sută şase ani — dela 1812-1918 — cât au stat fraţii noştri sub stăpânirea muscălească, n'au făcut ruşii nimic, cum erau să facă într'un an ?

Ca să răspundem la toate născocirile lor mincinoase, ni este peste putinţă. Nu ne putem totuşi opri să nu spulberăm unele din ele. Aşa, bunăoară, noi am clădit la Bugaz, pe malul Mării Negre, cel mai frumos şi mai măreţ spital din Europa pentru tuberculoşi. Bolşevicii, numai la 10 zile dela ocuparea Basarabiei au căutat s'arate lumii întregi că ei au ridicat acest spital.

Îndată, după năvălirea comunistă, un bolşevic, inspector şcolar, declară că o zi întreagă a cutreerat cu automobilul judeţul Orhei fără a da peste o şcoală măcar.

Apoi noi socotim că nu era sat, cât de mic, în Basarabia, care să nu fi avut şcoala lui. Dimpotrivă, erau prea multe şcoli. Cum deci bolşevicul acela n'a putut găsi una măcar într'un judeţ? Dar, de-o pildă, în oraşul Soroca, n'au găsit comuniştii: 8 şcoli primare, un liceu de băieţi, un liceu de fete, un liceu technic-agricol, o şcoală profesională, o şcoală de meserii? Iacă încă o laudă de-a lor, care întrece orice minciună. Am citit într'un ziar că bolşevicii au înfiinţat în jud. Soroca 80 de spitale. Apoi jud. Soroca unde noi am lăsat 10 spitale, în afară de nenumărate dispensare, avea 63 de comune. Cum, bolşevicii au făcut în unele comune câte două spitale? Şi iată acum când ne-am întors acasă ne întrebăm: unde-s cele 80 de spitale?

Dar şoselele cu care s'au lăudat? Ruşii şi şosele? Apoi ce şosele am găsit noi în 1918? Şase kilometri de şosea, dela Chişinău la Costiugeni, făcută înadins pentru ca să se plimbe pe ea ţăranul când a venit în 1912 să sărbătorească răpirea Basarabiei.

Şi'ncolo, doar câte-un vârf de deal presărat cu pietroaie, ca să nu între căruţa cu cal cu tot. Noi, în 20 de ani, am învârstat Basarabia cu şosele, unele chiar acoperite cu asfalt, ca străzile orăşeneşti. Dela Bolgrad la Ismail, dela Soroca la Floreşti, dela Orhei la Bălţi, dela Bălţi la Sculeni pe Prut, dela Noua Suliţă la Hotin, etc., şosele largi şi frumoase, străjuite de copaci, arată vrednicia românească în ţinutul care a fost al nostru şi rămâne, de astăzi, pentru totdeauna românesc.

Toată „activitatea" comunistă de un an, este: asuprire, jaf, necinste, pângărire, arestări, omoruri...

Astea cu destulă îndreptăţire, le-o recunoaştem.

D. Iov

M. S. Regele şi d. General I. Antonescu în Capitala Bucovinei

Importantele declaraţii făcute ziariştilor străini şi români de către Conducătorul Statului

„In 2-3 zile nici o palmă de pământ românesc nu va mai fi în stăpânirea hoardelor barbare"

CERNAUŢI, 24 (Rador).—Corespondentul agenţiei „Rador" transmite:

Azi la ora 12 au sosit în localitate M. S. Regele Mihai şi d. General Antonescu, Conducătorul Statului.

Populaţia a primit cu lacrămi de bucurie şi cu flori, pe desrobitorii Bucovinei şi Basarabiei.

Suveranul şi d. General Antonescu au vizitat oraşul şi sediile autorităţilor. Apoi M. S. Regele şi d. General Antonescu au primit în audienţă de lucru pe toţi şefii autorităţilor militare şi civile.

Tot azi a sosit aci şi primul grup de ziarişti români şi străini, invitaţi de guvern în regiunile eliberate. In grupul acesta se găsesc reprezentanţii ziarelor şi agenţiilor de presă germane şi italiene, precum şi reprezentanţii ziarelor din Bucureşti şi ai agenţiei Rador.

La ora 13, d. General Antonescu a primit în audienţă pe ziariştii români şi străini.

Declaraţiile d-lui General Antonescu

Conducătorul Statului a făcut cu acest prilej următoarea declaraţie:

„Sunt fericit că am ocaziunea să vă întâlnesc în acest oraş aşezat într'o regiune pur românească şi care s'a ridicat prin munca de secole a ţăranului român.

Aici totul e românesc, aici este leagănul nostru unde se găsesc înmormântaţi Domnitorii noştri glorioşi şi Voevozii cari au zidit din temelii, prin luptele şi sacrificiile noastre, întregul nostru tezaur naţional.

Tot ce vedeţi aici e opera ţăranului român.

El a muncit din răsputeri pământul; el a dat elitele sub austriaci şi sub vremelnica ocupaţie rusească; el a putut menţine caracterul românesc în această regiune.

Sunt sigur că veţi pleca de aici cu impresii frumoase asupra puterilor ţăranului nostru.

„Ţăranul e baza trecutului şi va fi chezăşia noastră în viitor"

Ţăranul e baza trecutului şi va fi chezăşia noastră în viitor.

De el ne vom ocupa în deosebi, pentru ca din el să scoatem elitele de mâine.

Lui îi vom face o educaţie specială.

Armata, cu concursul aliaţilor noştri şi mai ales al germanilor, a reparat toate greşelile comise de la 1918 până azi, refăcând propria-i operă prin luptă şi sacrificii; ea a repus graniţele acolo unde trebuiau să fie ele şi unde au fost în trecut.

Eu nu voi mai îngădui ca acei cari au stricat eri să mai strice şi mâine.

Pot să vă anunţ că foarte curând inamicul va fi definitiv izgonit din Basarabia. In două-trei zile nici-o palmă de pământ românesc nu va mai fi în stăpânirea hoardelor barbare.

Opera de reconstrucţie care a fost începută aici, cu sfaturile înţelepte şi cu ajutorul d-lui ministru Flaumer, va fi continuată în condiţiuni şi mai grele în Basarabia, unde veţi vedea urmele unei barbarii fără precedent cum nici hoardele hunilor nu au lăsat în urma lor.

Ne aşteaptă în Basarabia o muncă extrem de grea şi nu ne vom da înapoi să asigurăm acestei provincii o viaţă românească înfloritoare".

Piaţa principală din Cernăuţi, înainte de ocuparea bolşevică

BOLŞEVISMUL - FORMĂ A PUTERII DE DISTRUGERE JIDOVEŞTI

Comunismul, în hidoasa expresie politică a dominaţiei bolşevice, este opera unei caste alcătuită în zdrobitoare majoritate din jidanii care au izbutit să se instaureze la Moscova în sumbra zi de 17 Octombrie 1917. Desigur, ar fi greu să arătăm cu lux de amănunte contribuţia iudaică la instaurarea bolşevismului. Aceasta ar necesita o serie întreagă de articole. Să arătăm deocamdată aspectul principial al problemei pentru a ne convinge, odată mai mult, de năzuinţele profund distructive de care a fost şi este încă animată acţiunea politică a Sovietelor.

Întemeietorul comunismului este jidanul Karl Marx, faimosul autor al Capitalului. Cartea aceasta, Capitalul, are o valoare ştiinţifică din cele mai precare. Studiile economice şi sociale ce s'au scris despre ea, cu toată obiectivitatea şi documentarea cuvenite, au demonstrat până la evidenţă lipsa de temeinicie ştiinţifică a teoriei lui Karl Marx. Dictatura proletariatului mondial pe care o propovăduieşte Marx este o absurditate logică şi practică, în acelaş timp. Realizarea ei ar însemna nimicirea totală a valorilor morale şi culturale pe care s'a consolidat tradiţia spirituală a omenirii, în beneficiul muncitorului de fabrică chemat să conducă popoarele cu secerea şi ciocanul.

Dar în afară de această aberaţie aproape inimaginabilă, cartea lui Karl Marx este, de la început până la sfârşit, a apologie barbară a anticreştinismului. Într'un capitol celebru, părintele comunismului numeşte religia „opiumul popoarelor". Religia creştină — spune el — este un leac iluzoriu prin care Biserica vrea să tămăduiască rănile suferinţei omeneşti. Leacul acesta nu vindecă ci ameţeşte. E, prin urmare, un fel de opium, o beţie, pe care o foloseşte burghezia ca să amăgească massele proletare.

(Continuare în pag. II-a)

ŢARA STRIGOILOR

Când eram copii ni se spunea că strigoii sunt oameni, pe cari nu-i înghite pământul. Din această cauză trupurile lor nu putrezesc iar noaptea umblă prin lume şi-i chinuesc pe bieţii pământeni. Şi bunica, de o mai fi trăind sărăcuţa, ne spunea că de chinurile strigoilor nu putea scăpa decât prin rugăciuni şi semnul sfintei cruci.

Astăzi însă strigoii nu mai sunt fiinţe fictive, ci oameni în carne şi oase. Ei au ţara lor şi au printre ei şi oameni adevăraţi, pe cari-i torturează în chip diabolic. E atâta jale şi scrâşnire de dinţi în ţara strigoilor, că nici în literatura creştină despre chinurile iadului nu găsim scene asemănătoare.

Oamenii nu râd în ţara strigoilor. Toţi sunt trişti, posomoriţi şi cu feţele încreţite. Acolo copiilor li se zbârceşte faţa la 15 ani, parc'ar fi octogenari. Nimeni nu-i sigur pe viaţa şi libertatea lui. Fiecare-i cu frica în sân. Toţi dorm iepureşte, fiindcă strigoii sunt un fel de vânători de oameni. Şi vânează numai după miezul nopţii. Strigoii nu sunt brutali în raporturile cu oamenii, dar au mijloacele lor, prin care-i distrug mai teribil decât prin brutalitate. In ţara strigoilor nimeni nu e sigur că a doua zi nu va fi în cuşca vânătorilor. Din această cauză se tem unii de alţii, întocmai iepurelui de umbra sa. Tata se teme să vorbească cu fiul şi fratele cu sora. Fiecare vede în convorbitorul lui un agent al strigoilor. Deaceia, când cineva scapă din ţara strigoilor, parcă-i nebun. Vorbeşte încet şi n'are încredere în nimeni, uitându-se mereu împrejur.

In ţara strigoilor toţi îşi doresc şi-şi roagă moartea. Oamenii noştri nu se pot împăca cu viaţa aceia, fiindcă-i neînchipuit de chinuitoare. Ce vreţi, dacă-i mai rău ca'n iad!

Cine are ocazia să citească epistole dela oamenii din ţara strigoilor se îngrozeşte. Zilele trecute ne-a fost adusă o scrisoare dela un nefericit din ţara strigoilor. Scria nenorocitul: „Ne-am aranjat s'o ducem bine. Mai bine însă decât noi o duce bunicul cu bunica. Aşa cum merg azi lucrurile, sperăm că peste câteva zile să ne mutăm cu toţii la ei, ca să trăim împreună. Ş'atunci va fi foarte bine. In tot cazul mai bine ca acum".

Bieţii oameni! Bunicii despre care vorbeşte cel din ţara strigoilor sunt pe ceia lume de zece ani. Şi când ajunge s'afirme că viaţa foarte bună va începe abia după ce vor pleca la bunici, ne putem închipui cât e de „bine" în ţara strigoilor.

Acolo ochii nefericiţilor oameni sunt numai pentru a plânge, iar dinţii pentru a scrâşni. Dacă s'ar aduna lacrămile tuturor nefericiţilor din acea ţară, n'ar fi suficiente toate văile lumii... Şi nicăeri pe glob nu e mai populară credinţa că ochiul nu vede bine pe Dumnezeu, decât printre lacrămi.

Oamenii au rămas însă fără nervi şi fără răbdare. Sunt un fel de umbre. Un fel de stafii mai mult. Oraşele locuite altă dată de oameni seamănă mai mult a ocne, iar satele a păduri equatoriale. Nimic n'a mai rămas din omenescul nostru în acea ţară. Copiii sunt însălbătăciţi, mamele înebunite, iar bărbaţii încarceraţi. Din tot ce-a fost omenesc n'a mai rămas decât închipuire şi... îndurerare.

Singuri strigoii mai rânjesc satisfăcuţi, când reuşesc să vâneze câte un biet om. Ei sunt atotputernici, întocmai fiarelor din codrii noştri vârstnici.

Jalea şi teroarea sunt atotstăpânitoare.

Nici vântul nu suflă acolo ca în ţările cu oameni. E sever, de te îngrozeşte. Iar în locul păsărilor din codri au apărut corbii croncănitori ce intonează parcă un crâncen „veşnica pomenire!"

Şi tot aşa era până în istorica zi de 22 Iunie şi în Basarabia, pentru care au îndurat atâtea cei peste 100 mii de pribegi basarabeni şi cei 2 milioane de moldoveni rămaşi în neagră robie.

Cine nu cunoaşte iadul bolşevic sau se îndoieşte de veracitatea celor relatate de noi în această tribună, să treacă puţin Prutul şi să plece urechea la spovedania ţăranului e-

(Continuare în pag. II-a)

DUH ȘI SLOVĂ

„Analfabetismul" în Basarabia

Indată după ocuparea Basarabiei de către trupele sovietice, posturile de radio rusești au început să emită fel de fel de știri menite să arunce o falsă lumină asupra unor anumite stări de lucruri.

Printre altele s'a afirmat cu neruşinare, că majoritatea absolută a populației basarabene este analfabetă. Țăranii „mâzgălesc" cu degetul diversele „hârtii" ce li se dau spre semnare. Aceste afirmații făcute cu scopul de a denigra stăpânirea firească românească, nu corespun deloc realității.

Dacă există în provincia noastră și un oarecare procent de analfabeți majoritatea acestora o formează cei din generația mai în vârstă, cari au trăit sub prima ocupație rusească. Se știe că regimul țarist nu avea niciun interes să sprijine sau să cultive țărănimea. Dimpotrivă, ea își făcuse un principiu din ignoranța maselor, căutând — după cum spune undeva istoricul N. Iorga — să „înfrățească" mulțimea națiunilor din marele colos rus în „suprema imbecilitate". Deci țăranii „analfabeți" câți au mai rămas, sunt o moștenire țaristă.

Nu trebue să se uite însă, că o bună parte din locuitorii cari nu știau carte la venirea românilor în 1918, au învățat a ceti și a scrie la școlile de adulți înființate de Statul Român sau la cursurile țărănești ale Fundației Regale. Cât privește generația tânără, lucrurile stau cu totul altfel. Toți cei ce s'au născut după Unire sau cei cari erau în vârstă potrivită pentru școala primară, știu carte, mai ales că învățământul primar era gratuit și obligatoriu.

Statul român a depus toate sforțările și străduințele pentru luminarea poporului moldovenesc din Basarabia. Sutele de școli înființate după Unire dovedesc în mod vădit aceasta.

Trebue să remarcăm faptul că o cârmuire românească a avut toată grija și față de cei înaintați în vârstă, pe care soarta i-a făcut să nu-și poată însuși cunoștințele elementare de scris și cetit. Se știe că la armată se dădea și se dă și acum o mare însemnătate științei de carte. Nu mai vorbim de sutele de cămine culturale, școli superioare țărănești și cursuri sătești, create anume în scopul cultivării maselor.

Străduințele depuse de diferite societăți sau asociații culturale și în deosebi de „Astra Basarabeană", iar mai târziu de Fundațiile Culturale Regale, nu pot fi în niciun caz trecute cu vederea. Rezultatele obținute pe acest tărâm au fost mai mult decât satisfăcătoare.

Aceste străduințe vor continua și acum, când provincia dintre Prut și Nistru a fost smulsă, prin grele jertfe, din ghiarele bolșevismului, distrugător de cultură și de tot ceeace constitue civilizație.

Măsurile luate de actuala stăpânire dovedesc grija și atenția deosebită de care se va bucura provincia noastră pentru a putea prospera în toate domeniile de activitate obștească.

Sergiu C. Roșca

CRESTĂTURI

■ Mergând pe urmele mult regretatului Al. David, care în anul 1934 a publicat primul tom din Tipărituri românești în Basarabia, sub stăpânirea rusă (1814—1880), părintele Paul Mihailovici, — după îndelungate drumuri și investigații făcute pela „sate și mânăstiri, ajungând până la Athos", — tipărește cu bunăvoința Academiei Române, în colecția Studii și Cercetări, o carte de mari proporții: Tipărituri românești în Basarabia (Dela 1812 până la 1918), carte pe care o poartă în gând încă din 1928 și sortită astăzi unui categoric succes.

„Lipsa unei bibliografii complete au simțit-o toți", deoarece cu ajutorul ei, oricine ar fi putut să-și dea seama de gradul de cultură românească în Moldova dintre Prut și Nistru, de năzuințele înalte ale poporului basarabean, ținut în întuneric și obidă 106 ani de către stăpânirea străină. „Impulsul pentru tipărituri românești, — scrie autorul în Introducerea sa, — îi dădea tradiția cărturărească a mitropolitului Gavriil și arhiepiscop. Dimitrie. Sub cel dintâi se tipărise în Moldova numeroase cărți, iar cel de al doilea stătuse câțiva ani la Iași, învățase limba română în care și scria. In al doilea rând îl dădea nevoile administrației locale de a aduce la cunoștința norodului prin preoți, hotăririle stăpânirii centrale".

■ Ferice de omul care preferă singurătatea, care își poate pierde urmele în împărăția ei inefabilă. Acolo, departe de sgomotul infernal al orașelor, la sânul naturii-mame, te poți regăsi pe tine și pe Dumnezeu. Acolo sălășluește bunătatea embrionară, marea înțelepciune a Eternului, minunile pe care numai cei aleși le pot descifra...

■ D. prof. I. Crețu a apărut pe piața literară cu o carte de actualitate: Bucovina și Basarabia, de M. Eminescu, studiu istorico-politic, — prezentat de d-sa în minunate condiții tehnice. Genialul poet și vizionar român dela Ipotești, care era frământat de atâtea idei și probleme capitale, se interesa îndeaproape și de soarta celor două provincii răpite pe nedrept României: Bucovina și Basarabia. „Aruncați din întâmplare la răspântie, unde se ating cele trei lumi deosebite și mai mult ori mai puțin învrăjbite, — se revoltă Eminescu, — lumea modernă, cea musulmană și cea muscălească, Românii, chiar în virtutea originei lor, sunt meniți a reprezen'a interesele ideilor moderne și a fi un strat de cultură deosebită, în care trei lumi se întâlnesc și se împacă". (pp. 145—146).

Toate articolele din volumul de față, apărute în „Timpul", nu poartă semnătura lui M. Eminescu. Paternitatea acestuia este, însă, indiscutabilă deoarece „pentru cei cari, citind articolele lui Eminescu despre Basarabia, au constatat, — afirmă I. Crețu, — legătura între ideile de acolo și tema fundamentală din cel de față, nu mai rămâne niciun fel de îndoială că Eminescu este autorul studiului pe care-l retipărim pentru întâia oară în paginele ce urmează".

■ Scriitorii, la începutul carierii lor, vor să-și facă nume. Aproape toți. Exclud partea materială: veniturile grase și se gândesc la artă. Vor să depășească efemerul. Laurii biruinții le înfierbântă tinerețea creatoare.

Cu timpul, însă, lucrurile iau alt aspect. Se inversează. Idealul este uitat. Lacomi și obsedați de bani mulți, de lux fascinator, de tot ce poartă pe frunte pecetia bogăției și a risipei, se scoboară din turnul lor de fildeș, pentru a-și asigura buzunarele. Condeiul nu mai aleargă pe albul hârtiei, ca să dea naștere la o operă viabilă. Cartea se încarcă de prea multe detalii și lucruri mărunte. Suferă de lungime voit exagerată. Și, totuși, P. Morand, Romains, Mauriac, Jean Cocteau (ca să pomenesc numai o parte) ne-au lăsat romane foarte condensate, — un fel de desen simplu și precis, — dar bune, nelipsite de fiorul pur al artei desăvârșite.

In secolul mașinismului și al vitezei, mai avem când citi romane de sute și, uneori, mii de pagini? Nu e o absurditate, în definitiv?

Sergiu Grosu

BOLȘEVISMUL - FORMĂ A PUTERII DE DISTRUGERE JIDOVEȘTI

(Urmare din pagina 1-a)

Revoluția comunistă va trebui să nimicească religia — creștinismul adică — fiindcă numai în modul acesta muncitorimea va putea să se smulgă din mizerabila amorțeală în care s'a cufundat. Parcă n'ar vorbi un economist al secolului al XIX-lea — ci unul din vechii autori ai Talmudului! In suflul acesta anticreștin al lui Karl Marx răbufnește toată ura milenară a rasei iudaice în contra creștinismului.

Bolșevici au căutat să transforme în faptă monstruoasele îndemnuri ale lui Marx. Ei au declarat prin Constituție, ateismul ca religie de stat. Ba mai mult: au format un corp special în sânul partidului numit al bezbojnicilor, (distrugători de Dumnezeu) care desfășoară de douăzeci de ani cea mai criminală acțiune. Bisericile pravoslavnicei Rusii au fost dărâmate, închise sau preschimbate în localuri de desfrâu. Mujicul, care habar nu avea de răsturnarea pusă la cale de teroriștii Kremlinului, ajungea să-și facă doar semnul sfintei cruci pentru a fi împușcat sau deportat în temnița infinită a Siberiei.

Să ne întrebăm acum: de ce această dușmănie sângeroasă a bolșevicilor față de creștini? De ce această deslănțuire fără precedent în istoria lumii, împotriva nevinovaților oameni care cred în adevărul de viață al Mântuitorului? Răspunsul nu poate fi decât unul: pentru a se servi astfel visul dominației universale a jidanilor.

Prin desrădăcinarea sentimentului religios creștin din sufletul oamenilor, jidanii sperau să nu mai aibă nici o piedică în calea stăpânirii lor mondiale. Pe ruina morală a popoarelor, le-ar fi fost, firește, destul de ușor să întroneze dictatura iudaică în întreaga lume. Noi, creștinii, trebuia să prăvălim în țăndări pietrele sfinte ale altarelor, pentru ca în locul lor să se ridice steaua de aur cu șase colțuri a atotputerniciei jidovești. Iată adevăratul scop al luptei bolșevice: nu fericirea mulțimii, nu desrobirea muncitorilor din uzină, ci sfărâmarea credinței creștine și subjugarea ei definitivei dominații iudaice.

Dumnezeu însă a vrut altfel. In momentul în care ofensiva lui Stalin — sluga criminală a imperialismului jidovesc — era gata să se declanșeze prăbușind în haos Europa, Adolf Hitler, apărătorul culturii și al civilizației, a pornit marea cruciadă. Poporul român, sub comanda izbăvitoare a Generalului Antonescu, s'a înrolat în bătălia sfântă a desrobirii, regăsindu-și misiunea istorică. România nouă s'a alăturat acestui război reparând o umilitoare nedreptate națională și contribuind, deopotrivă, la distrugerea celui mai primejdios dușman al omenirii: bolșevismul.

CONSIDERĂRI PE MARGINEA UNUI INCEPUT NOU DE LITERATURĂ ROMÂNĂ

In noua literatură basarabeană, care începe cu epoca istorică de acum, se va creia un făgaș nesovăelnic, potrivit comandamentelor superioare ale sufletului ce se reintegrează în unitatea românească, aceiași pretutindeni.

Trambulinele de insulte și de polemici reciproce, atât de frecvente altă dată, au dispărut și nu vor mai reapare niciodată. Avem nevoie de altceva acum.

Intr'un ogor în care holdele au crescut la întâmplare, neferite de vicisitudinile timpului, loiali și cu cucernică râvnă în pas cu vremea nouă ne vom opri cu grijă de grădinar încercat, formând condeierul nu ca pe un singuratec gata să purceadă pe căi rătăcite. Il va crește sus semnul încrederii în destinul lui poetic de febrile realizări viitoare.

Personalitatea poetică, ca și personalitatea omului, luate amândouă ca părți ale totului, vor trebui să se altoiască pe individualități de necontestate făgăduinți. Evoluția altoiului astfel nul robust al talentului cusnrm conceput se va face și ea sub semnul robust al talentului, cu care noul rânduit să primească botezul olimpic, va bate în poarta parnasului noi așezări. Libertatea dirijată a începutului, de care noi n'am avut parte decât în exemplare cu totul izolate, va căpăta un preț real. El va asigura strângerea de rânduri vitoare, așa fel încât la rândul lor să poată dărui vremii de după ei supleța acelor permanențe vii care asigură nemurirea.

Exclusivismul și regionalismul care au caracterizat toată literatura tânără a basarabenilor, determinând zone terestre literare, singurile socotite în stare să promoveze talente, nu va mai avea ființă. Plagă a trecutului, ea va rămâne o amintire tristă, o cicatrice care nu va durea decât dacă realizările în pas, nu vor coplești peste prezența lor supărătoare. Cunoașterea literaturii de pe tot cuprinsul românesc, a început să aibă loc. Când procesul acesta va fi deplin valorificat, realizat până la ultimul nume românesc de reale însușiri, cu creații care trăiesc în timp fără suporturi cointeresate ci numai cu rădăcinile înfipte adânc în autohtonitatea românească a spațiului generator de etnic, scriitorii vor avea misiunea înfăptuirei lor de față cu destinul.

Pentru aceasta, însă, dăruirea sufletului este un imperativ care nu se precupețește ca în piețele de zarzavat. Semnul ei, întoarcere la izvoarele vii ale culturei, presupune oficiul unei jertfe de care generația scriitorilor ce se întorc din refugiu își leagă întâile emoții și întâiele satisfacții ale lucrului început.

N. V. C.

Poetul Tudose Roman

Intr'o vreme când cultura basarabeană se afla încă într'un stadiu embrionar, Tudose Roman a fost cel mai simplu semn de deosebită chintesență a talentului făuritor de slovă și de vers basarabean în devenire. Născut la 5 Ianuarie 1887 în comuna Chipercenii de Sus, din ținutul Orheiului, s'a ridicat numai pe temelia a 8 ani de trudă școlărească, abia echivalenți cu un certificat de 6 clase primare. Fecior de plugari sărmani, în 1905, el părăsește satul și se duce la Chișinău, pentru a intra în redacția de luptă a gazetei „Basarabia", a lui Emanoil Gavrilă. Acolo și-a publicat întâile poezii și tot acolo și-a desăvârșit simplitatea de aur a limbei lui. De acolo a trecut la „Cuvânt Moldovenesc", unde a ostenit până la 1915, când din cauza tifosului exantematic, ce bântuia provincia orbește. Neputând rămâne mai departe la Chișinău, Tudose Roman s'a întors în satul lui natal, unde a rămas până la moarte, care l'a surprins în 1921.

Ca un semn de deosebită prețuire, de atenție din partea provinciei pentru care luptase cu modestele lui puteri, în 1919, societatea de gospodărie modernă și cultură națională „Propășirea", îi tipărește unica lui plachetă de versuri, intitulată: „Cântecul plugarului".

Fără mari perspective, în poezie, el nu-i decât un luptător pentru cauza socială a țăranilor și un animator de luptă printre ei. Tudose Roman, el singur țăran, era nerăbdător să-i vadă treji, pentru a se grăbi mai repede eliberarea acestora de sub jugul țarului rus. In poezia sa „Soarta plugarului" după ce arată starea lor deplorabilă, se arată nemulțumit de toți veniticii care se prepășiseră în Basarabia, numai pentru se îmbogăți și a le mări amărăciunea și întunericul minții.

Toți străinii de prin lume,
Fără patrie și nume,
Neguștori fără rușine —
Când numai le vine bine,

Pe țăran îl tot înșeală
La cântari, la socoteală,
Și pe zi ce trece urcă
Datoria și-l încurcă.

Ei trăesc la noi în sale,
Ca lăunii pe-a lui spale,
Stau și storc a lui putere
Grămădindu-și lor avere,

De-l și văd că bietul moare
De el nimeni milă n'are,
Și îl lasă ca să piară
In a sărăciei ghiară.

In „*Sub a țarului domnie*", el arată după puterea și priceperea lui, într'un chip de altfel foarte plastic, traiul greu, de robie și de neajunsuri în care îi ținuseră pe țăranii români stăpânirea rusească. La ei acasă, pe pământul lor, ei nu erau decât niște străini.

Chiar și mila împărătească
Numai rele ne-a voit,
Căci în limba strămoșească
Să vorbim, ni s'a oprit.

Am trăit la noi în țară
Fără drepturi și cuvânt,
Indurând numai ocară
Pe-al strămoșilor pământ.

Cum situația aceasta nu mai putea dăinui, Tudose Roman s'a ridicat ca și ceilalți luptători, cerând țăranilor să lupte, ei fiind cei mai mulți și deci cu drepturi majoritare. In poezia „Spre dreptate", el este aproape un revoluționar categoric.

Voi țărani, copii ai țării,
Milioane de soldați,
Din Hotin la malul Mării
Glasul vostru ridicați.

Cereți drepturile sfinte,
Ce din veac vi s'au răpit,
Că de-acuma înainte
Să trăim mai fericiți.

Pentru sufletul țăranului, căruia i se interzise a învăța în limba moldovenească, Tudose Roman cere cel mai mare și cel mai scump drept al lor, să învețe românește. Iată ce spune el, în strofa ce o transcriem:

Dați în școală limba noastră,
Limba dulce din popor,
Limba cea moldovenească
Să învățăm și mai ușor.

(Dați latină)

Tudose Roman nu este singur numai un produs al hazardului.

Cu toată simplitatea lui țărănească, el este vadul de foc care conduce și care trebuia să conducă dela început atenția stăpânirei spre această majoritate de români moldoveni uitați și după unirea cea mare, din 1918.

Numai Conducerea Statului, le rămâne singura realitate care se împlinește. In opera de reorganizare a pământului cutropit anul trecut de bolșevism și eliberat acum de armatele noastre, țăranii moldoveni sunt singura nădejde a vremurilor și a regenerărei Neamului.

Nicolae V. Coban

Cătunul meu basarabean

Mi-l limpezește-același suvenir:
In ceață toamna, iarna sub zăpezi,
La braț cu primăvara prin livezi
Și vara poleit de-al holdei fir.

Troițele și morile de vânt, —
Pe dealul spre Orhei, ca și un scut:
Ce dulce gamă-a vieții am pierdut
Și pentru ce tristețe mă frământ!

Bat toate-ale trecutului văpăi
In inima ce-a obosit în el
Și-i port pe-aici — autumnal cercel —
Tot adâncind sonoritoare căi...

Mai fragedă ca lamura-i de cer
Nu-i creangă, înflorită, de cais.
Lumina și cu hora i s'a 'nchis...
... Cătun rămas pe Nistru Grănicer...

Octav Sargețiu

„FILMUL, PATRIMONIUL CULTURAL COMUN AL EUROPEI"

BERLIN. — Cu prilejul unei recepții oferite delegaților la congresul internațional al filmului, d. dr. Goebbels, ministrul propagandei Reichului, a rostit un discurs asupra filmului ca patrimoniu cultural comun al Europei, precum și asupra îndatoririlor viitoare ale congresului euopean al filmului.

La începutul discursului său, d. dr. Goebbels s'a ocupat de cooperarea europeană în domeniul filmului, subliniind că războiul actual va rezolva probleme europene de importanță capitală.

Filmul — a spus ministrul Reichului — este un mijloc decisiv pentru influențarea opiniei publice, deci trebue să i se dea importanța care i se cuvine.

D. Goebbels a felicitat apoi congresul de a fi găsit în noul său președinte, contele Volpi di Misurata, o personalitate cunoscută și renumită în toată lumea.

El și-a exprimat deasemenea speranța că reprezentanții popoarelor vor continua și în alte domenii colaborarea care și-a găsit loc în materie cinematografică.

Vorbind, după aceea, despre planul organizării unui congres universal al filmului european, d. dr. Goebbels a subliniat că un asemenea congres ar face Europei acest continent cu cea mai străveche civilizație, independentă de America, în ce privește importul de filme.

Camera internațională a filmului ar putea deveni un exemplu pentru coopearea popoarelor europene și în alte domenii.

ȚARA STRIGOILOR

(Urmare din pagina I-a)

liberat din ghiarele antihristului roșu și se va îngrozi de cele ce va auzi și va vedea. Fiindcă de când e lumea n'a existentat un sistem mai diabolic de pervertire, de persecuție și tortură, ca cel bolșevic. Pe viitor cei ce vor să zugrăvească imaginea iadului, vor avea cel mai plastic exemplu: Bolșevismul. Dacă au ajuns ca să ne tortureze și să ne omoare până și părinții, pentru simplul motiv că noi le eram adversari, își poate oricine închipui cât sunt de bestii. Nu mai vorbim de permanentele proteste diplomatice îndreptate împotriva scrisului nostru ca și de cererile de a fi sugrumați!

Dar începutul sfârșitului hidrei bolșevice s'a făcut. Zilele îi sunt numărate, iar noi, prohodindu-o, vom continua să zugrăvim sălbătăciile comise de Satana Roșie în Basarabia noastră românească.

Vasile Țepordei

Un an de stăpânire bolșevică

Biserica sub prigoană

Este un lucru știut, când spun că bolșevicii nu cred în Dumnezeu, nu se închină, nu se duc la biserică și n'au biserici, căci acele cari au fost le-au schimbat în mori, în magazii sau în locuințe.

Au rămas în Basarabia sute de biserici frumoase și unele pline de averi, biserici cele mai multe ridicate și înzestrate de voevozii noștri, de călugări credincioși sau de boieri cu evlavie și cucernicie în viață. Au rămas 30 de mânăstiri, schituri și frății, toate clădite de străbunii noștri, unele priveghind comori de icoane și odoare. Numai la Mânăstirea Noul Neamț (sau Chițcani, cum i se mai spune), pe lângă Tighina, au rămas odoare de sute de milioane. Erau în această mânăstire icoane, bătute cu pietre scumpe, în valoare de 80 de milioane una; apoi veșminte cusute cu fir de aur și argint și cărți vechi scumpe a căror socoteală nici nu se poate face.

Toate aceste sfinte avuții au luat drumul peste Nistru, după ce unele au fost jefuite de evrei, în zilele până la așezarea administrației comuniste.

La început preoții au fost lăsați să slujească. Și sfintele locașuri erau pline de credincioși. După o lună s'a dat ordin preoților tineri că nu au voie să vină la biserică. După câteva zile — ne declară preotul Damian care a stat 2 luni sub ocupație bolșevică — s'a dat ordin că la biserică n'au voie să vină copii și că fac pe preoți răspunzători de aceasta. Apoi s'a dat ordin ca preoții cari au copii n'au voie să li se vorbească de Dumnezeu sau să-i învețe rugăciuni.

Din toate școlile, pirmăriile și din toate localurile s'au adunat icoanele și candelele.

Evreii se'ntrec a batjocori credința ortodoxă. Ei au devastat bisericile, le-au jefuit odoarele și au necinstit cele sfinte.

Așa, în fostul local istoric al „Sfatului Țării" era și-un frumos paraclis zis al „Unirii". Evreii au ridicat icoanele și odoarele din această bisericuță, le-au dus în strada Alexandru cel Bun, adică în inima Chișinăului — ca să vadă toată lumea — le-au aruncat jos și le-au călcat cu picioarele. Au sărit atunci credincioșii oprind această pângărire.

Intr'o zi din Iulie, pe când 2 preoți bătrâni slujeau în catedrala din Chișinău, au intrat două evreice și-au început să rostească vorbe urîte. Credincioșii au dat evreicile afară, spunându-le „Treaba voastră este la sinagogă, nu aici".

Frumoasa mânăstire Vărzărești din județul Lăpușna a fost ocupată de evrei, mai ales evrei veniți de peste Prut. Călugărițele au fost alungate și'n chiliile lor odihnesc astăzi cei cari L-au răstignit pe Hristos.

Turnurile Sfintei Mitropolii din Chișinău au fost dărâmate, iar în ziua de 10 Septemvrie evreii au dat un concert în biserica mitropolitană la care a luat parte jidovimea din capitala Basarabiei.

La bisericile cari nu s'au închis au voie să vină numai babele și moșnegii. Comuniștii însă au pus o dare de 80.000 lei anual pe fiecare preot. Și cuc acest bir nu se putea plăti, se 'nțelege că bisericile erau închise dela sine.

Mânăstirile fiind schimbate în magazii sau locuințe pentru evrei, călugării au luat drumul pribegiei. Colindă satele și rămân prin ele, acolo unde preoții au plecat. Dacă nu se învoiesc la rugămințile lor, țăranii îi opresc cu sila.

In aceste zile grele de suferință, de apăsare și de jug străin, atâta le-a rămas moldovenilor noștri: *credința în Dumnezeu și alinarea sufletelor în rugăciune.*

La Mitropolia din Cernăuți au intrat într'o sărbătoare câțiva ofițeri români dintre cei ce sunt însărcinați să stabilească diferite socoteli cu bolșevicii. Cum s'a văzut uniforma românească, îndată s'a vestit și sfântul locaș s'a umplut de lume. Toți treceau pe lângă ofițeri și-i atingeau și le mângâiau hainele.

„Scăpați-ne de aici fraților", rostiau ei încet, având ochii în lacrimi.

A trebuit ca ofițerii să părăsească biserica, altfel s'ar fi făcut manifestație în casa Domnului.

Regimul comunist nu îngăduie un trai mai bun și nu îngăduie nici biserica. Totuși mulți din bolșevici cred în Dumnezeu și în ascuns se roagă Lui. Câteva pilde ne sunt de ajuns: pe malul Prutului se afla în gazdă la un preot un ofițer rus cu soția, soacra și un copil mic, bolnav. Preoteasa i-a convins pe părinți să boteze copilul. După botez, copilul s'a făcut bine. De atunci ofițerul și familia lui se duc pe ascuns la biserică și se roagă Domnului.

Doamna Procopie, proprietăreasă, venită dela Bălți, ne povestește: „S'a dat ordin să se ridice icoanele din biserica de lângă închisoarea orașului. Preotul a spus: „Eu sunt bătrân, nu mă pot urca să le dau jos. Puneți pe soldații voștri să le dele". Un soldat suindu-se pe scară să ridice icoanele a căzut și-a frânt picioarele și a murit. Atunci soldații s'au adunat și au cerut să nu se mai iele icoanele, socotind întâmplarea ca o minune dumnezeească. Iar preotul rosti: „Asta-i pedeapsa lui Dumnezeu împotriva celor ce-l batjocoresc".

O altă întâmplare pune în lumină puterea dumnezeească. Bolșevicii au dat ordin să se dărâme turnurile sfintei Mitropolii a Chișinăului, dar nici un basarabean n'a vrut să lucreze. A trebuit să se aducă lucrători de peste Nistru. Când au vrut să dărâme și altarul, o prăbușire a omorît doi muncitori. Atunci lucrătorii au căzut în genunchi și-au început să facă cruci, rugându-se Atotputernicului.

Cu toată asuprirea, cu toată lupta dusă împotriva religiei, comuniștii, mulți dintre ei, cred în Dumnezeu și'n ascuns se 'nchin Lui. Se păzesc însă de agenții evrei cari îi urmăresc, îi supraveghează și-i denunță. A crede în Dumnezeu este la comuniști la fel cu a săvârșit o crimă. Și cele mai grele pedepse se dau acelora care slujesc în ascuns credința creștină.

Sunt totuși comuniști cari pe față se arată slujitori Domnului. Așa povestește un dascăl dela biserica Sf. Ilie din Chișinău, venit în Vechiul Regat, după ce a trăit două luni sub comuniști:

„Intr'o Duminecă pe când se făcea Sfânta Leturghie, deodată răsună în biserică o voce frumoasă, cum rar se întâlnește. Cântărețul, ascuns după o icoană, cânta răspunsurile îngerește. Aproape de isprăvirea Liturghiei, eși de după icoană un ofițer bolșevic, ceru dascălului o bucată de hârtie, făcu un pomelnic și-l dădu unui credincios să-l ducă în altar preotului, împreună cu câteva ruble. Pe urmă începu să cânte iar așa de frumos, încât lumea din biserică plângea în hohote.

După slujbă, ofițerul comunist vorbi dascălului: „Nu te mira frate, că eu cred în Dumnezeu. Din pricina credinței mele am suferit și sufer mult. Am fost și sunt urmărit, dar orice mi s'ar face, eu nu părăsesc credința în Acel-A-Tot-Puternic".

Sub regimul bolșevic nu este nici botez, nici cununie. Când se naște un copil s'anunță șeful comunist din localitate, care vine, ia copilul în brațe și spune: „Jur să facem din el un comunist adevărat". Acesta-i botezul. Iar căsătorie nu există. Te duci la șeful comunist și-i spui: „Vreau să mă însor cu femeia cutare". Declarația aceasta îi de ajuns. După 5 minute poți veni să spui: „Nu vreau să mai trăiesc cu femeia cutare". Și-i gata despărțirea. Așa te poți de zece ori căsători și despărți într'o zi.

După ce-au venit bolșevicii în Basarabia au început, în taină, să-și boteze copiii. Pe unii chiar copii mari.

Povestim o întâmplare numai. La un preot din Cernăuți a venit o d-nă și l-a rugat să-i boteze un copil. A rugat să-l boteze nu la biserică, ci în casă, deoarece este soție de ofițer și se teme să nu afle autoritățile militare. In tot timpul botezului doamna a stat în genunchi și s'a rugat.

Astfel stă în Basarabia și Bucovina credința în Biserică sub stăpânirea păgână a comuniștilor.

SFATURI PENTRU SĂTENI

Uscaţi caisele pe care nu le puteţi vinde în stare proaspătă.

Merele şi perele căzute, se vor usca deasemenea la soare, sau întrebuinţaţi-le cu alte fructe la facerea magiunului.

Unde aveţi prune din belşug, pregătiţi cuptoarele şi materialul necesar pentru uscatul lor din vreme. Cei cari nu aveţi cuptoare proprii, angajaţi din timp cuptoare la vecini.

Unde au căzut ploi îmbelşugate, prăşiţi în jurul pomilor tineri şi legaţi-i bine de tutori.

Ploile şi căldurile din ultimul timp priesc foarte mult dezvoltării manei şi făinarei viei. Pentru a feri strugurii de mană, stropiţi bine cu zeamă de piatră vânătă făcută din 250 gr. la 100 litri apă, la care adăugaţi 4 albuşuri de ou, după ce au fost bine bătute. Această stropire va fi făcută cât mai amănunţit şi numai asupra ciorchinilor. Restul butucului se stropeşte cu zeamă obişnuită de piatră vânătă şi var.

Acolo unde a apărut făinarea sau se aşteaptă să se ivească, prăfuiţi frunzele, lăstarii şi mai ales strugurii cu floare de pucioasă.

Inlăturaţi copilii, adică subţiorile de pe lăstari, care cresc de prisos, folosesc hrana de geaba şi mai ales că ei sunt foarte uşor atacaţi de mană.

Cârnitul, sau cum se mai zice ciupitul lăstarilor se face când strugurii intră în pârgă. Faceţi această lucrare la soiurile timpurii care au început să se înmoaie. Legaţi lăstarii căzuţi pe jos, cât mai resfiraţi, pentru ca tufa să fie bine aerisită şi să nu se încuibeze în ea boli.

Distrugeţi buruienele din vie, ele fiind cuiburi de boli.

Ministerul Agriculturii şi Domeniilor comunică:

Ştiinţa şi practica agricolă au dovedit că arăturile de vară sporesc mult producţiunea.

Datoria plugarului bun este să întoarcă de îndată răpiştile, mazăriştile, borceagiştile, orziştile şi ogoarele de grâu, în care vor face însămânţările de toamnă.

Ministerul Agriculturii repetă încă odată plugarilor această obligaţie, şi le aduce la cunoştinţă că a dat dispoziţii organelor agricole şi administrative, să aplice pedepsele prevăzute de „Legea pentru organizarea şi încurajarea agriculturii" tuturor acelora cari nu vor întoarce, îndată după cerere, toate miriştile, de orice fel, destinate pentru însămânţările de toamnă, conform planului de cultură pe 1941-942.

Ajutorarea sinistraţilor de pe urma inundaţiilor

Inspecţiile d-lui prof. Mihai Antonescu vice-preşedintele Consiliului de miniştri şi a membrilor guvernului în judeţele Dâmboviţa şi Argeş

In urma inundaţiilor dela sfârşitul lunii Iunie, foarte multe comune de pe valea Argeşului au fost distruse, gospodăriile inundate şi multe familii ţărăneşti au rămas pe drumuri.

D. prof. Mihai Antonescu Preşedintele consiliului de miniştri ad-interim, a trimis o comisie condusă de d. col. Gallin dela preşedinţia consiliului de miniştri şi prefecţii consiliului de miniştr şi prefecţii de Argeş şi Dâmboviţa. Comisia a fost formată din delegaţi ai ministerului lucrărilor publice, agriculturii şi internelor, din d-nii av. Constantin Popescu din Piteşti şi din toţi pretorii şi primarii comunelor care au suferit inundaţii grave.

Această comisie a dat materiale de construcţii, alimente şi ajutoare populaţiei sinistrate.

Miercuri 23 Iulie, d. profesor Mihai Antonescu, întovărăşit de d-nii general D. Popescu, ministru internelor, general Sichitiu ministrul agriculturii, general Vasiliu, inspectorul general al jandarmeriei şi D. Simionescu, director la preşedinţia consiliului de miniştri, au inspectat comunele de pe valea Argeşului împărţind ajutoare în comunele: Pătroaia din Vale, Răteşti Căteasca, Oeşti Căpăţâneni, etc. In toate aceste comune d. Mihai Antonescu a vizitat toate gospodăriile avariate, toate podurile şi căile de comunicaţie distruse.

D-sa, deasemenea a distribuit personal sutelor de săteni adunaţi în aceste comune ajutoare de peste 1 milion şi jumătate, în afară de materialul şi alimentele care le vor fi distribuite sătenilor prin prefecturi.

D-sa a luat toate măsurile pentru refacerea căilor de comunicaţii şi ajutorarea populaţiei sinistrate cu locuri de case şi material de construcţii.

In acelaş timp a dat dispoziţiuni în fiecare comună de modul cum să se dea ajutoare familiilor mobilizaţilor, pentru ca să nu se producă întârzieri, stabilind o procedură uşoară şi rapidă.

JURNAL DE RĂZBOIU

Inainte de a părăsi Chişinăul, bolşevicii au încercat să închidă în fabrica de tutun 1000 lucrători şi să-i arunce în aer cu dinamită

Asasinatele comise de bolşevici în timpul retragerii lor din Chişinău sunt nenumărate.

Deşi, imediat după declararea războiului, mii de oameni — în majoritate români basarabeni — au fost arestaţi şi trimişi în Siberia sau împuşcaţi la marginea oraşului ori pe drumuri, sângele lor nu a putut mulţumi setea de omor a bolşevicilor.

Inainte de a da foc oraşului şi de a fugi, comuniştii au umplut închisorile şi camerele instituţiilor lor cu Români şi Germani, apoi au pus dinamită şi le-au aruncat în aer.

Aşa au fost ucişi toţi cei arestaţi la sediul faimoasei N. K. V. D. (Comisariatul poporului din Ministerul de Interne) şi din alte nenumărate închisori.

Iată însă că bolşevicii — cari fac atâta paradă de regimul pe care îl dau muncitorului — au încercat să asasineze 1000 de lucrători dela fabrica de tutun din Chişinău.

Inainte de plecare ei au convocat pe toţi muncitorii şi pe toate muncitoarele la fabrică.

Clădirea era minată şi se afla dinamită în toate colţurile.

Planul era stabilit mai dinainte. In momentul în care toţi muncitorii şi muncitoarele ar fi intrat în fabrică, agenţii terorişti bolşevici ar fi încuiat porţile apoi ar fi aruncat fabrica şi pe muncitori în aer.

Acest plan criminal a fost divulgat de o lucrătoare basarabeancă. Muncitorii, aflând motivul pentru care sunt convocaţi la o oră atât de matinală, n'au îndrăznit să intre în fabrică.

Vreo câţiva dintre ei, nedând crezare celor auzite s'au dus în urină în grup.

Imediat ce au intrat, porţile fabricei s'au închis şi întreaga clădire a sărit peste câteva minute în aer, cu un sgomot asurzitor.

Muncitorii care se aflau înăuntru au fost zdrobiţi şi trupurile lor prefăcute în bucăţi.

Acesta este însă, numai un exemplu de tratament care se aplică lucrătorilor în „raiul bolşevic".

Cap. t. r. C. V. Gheorghiu
reporter de războiu P. P.

Apelul Sindicatului Alimentar Central către comercianţii din Capitală şi provincie

Sindicatul alimentar central a făcut următorul apel:

Văzând nobilele eforturi pe care d-na Maria General Antonescu le face pentru ajutorarea rănitilor şi familiilor acestora, d. ing. Orghidan, preşedintele Camerei de Comerţ din Bucureşti, în fruntea unui comitet de iniţiativă, a promis că va pune la dispoziţia Comitetului de Patronaj al Operelor Sociale, în cel mai scurt timp, o importantă sumă de bani.

Cum din acest comitet fac parte şi reprezentanţii noştri, conducerea Sindicatului alimentar a înţeles să organizeze în aşa fel colectarea donaţiunilor, încât, fiecare comerciant alimentar, mic sau mare, să-şi dea neîntârziat obolul său, acestei mărete opere naţionale.

Această înfăptuire nu se poate face însă fără concursul tuturor bunilor Români, bogat sau sărac.

De aceea repetăm apelul nostru, rugând pe aceia ce încă n'au subscris nimic, să treacă cât mai curând posibil pe la sediul Sindicatului nostru, unde va putea depune atât cât îi va permite punga.

Repetăm apelul nostru către preşedinţii filialelor, şi organizaţiilor afiliate Sindicatului alimentar central precum şi către comitetele ce s'au format, rugându-i să ne comunice de urgenţă rezultatele obţinute până în prezent, pentru a fi comunicate celor în drept.

Dacă concursul nostru, în aceste împrejurări, poate fi socotit ca o faptă patriotică, ea este în acelaş timp şi o datorie.

Să nu uităm că fără jertfa fraţilor noştri pe front, n'ar exista libertatea comerţului şi nici siguranţa dreptului de proprietate!

Deci, la lucru în serviciul Patriei.

In ţară nouă

Scopul, istoricul şi organizarea „Consiliului de Patronaj"

Solemnitatea inaugurării spitalului pentru răniţi. La inaugurare au luat parte d. prof. Mihai Antonescu, Vice-Preşedintele Consiliului de miniştri şi d-na Maria General Antonescu

In ultimul timp vitregia vremurilor a apăsat greu asupra ţării noastre.

Conducător al destinelor Ţării şi făuritor al unei vieţi mai senine, d. General Antonescu s'a gândit cu deosebită grijă la problemele asistenţei sociale, de care se simte strâns legată o politică sănătoasă de Stat.

Din primele zile ale noueì guvernări, Conducătorul Statului s'a adresat femeii române, făcând apel la bunul simţ, la comorile sufleteşti care au împodobit-o întotdeauna, îndemnând-o să dea din prinosul dragostei şi celor din jurul ei care au nevoie de energia şi priceperea ei.

Cele trei mari chemări erau:

— Creşterea copilului.
— Asistenţa socială.
— Apărarea hotarelor.

Doamna Maria General Antonescu a răspuns acestui apel şi astfel s'a înfiinţat la 25 Octombrie 1940 Societatea „Sprijinul",

După o lună de muncă rodnică prin decretul No. 3885 din 20 Noembrie 1940 ia fiinţă „Consiliul de Patronaj al Operelor Sociale".

Gândul d-nei Antonescu s'a îndreptat dela început către Majestatea Sa Regina-Mamă Elena, rugând-O să binevoiască a patrona operele sociale întemeiate de soc. „Sprijinul" şi continuate de „Consiliul de Patronaj".

La inaugurarea sediului din str. Armaşului No. 14, Majestatea Sa onorează această solemnitate, unde d-na Maria General Antonescu, adresându-se Majestăţii Sale, a încheiat discursul cu următoarele cuvinte:

„Majestate, firul tradiţiei româneşti se reia prin sprijinul şi patronarea arătată de Majestatea Voastră. Sbuciumului şi suferinţei din ţară, închinăm toate puterile noastre, ale femeilor românce gata de jertfă în slujba neamului".

Cu dărnicie regească, Majestatea Sa împreună cu augustul nostru Suveran sprijinesc opera „Consiliului de Patronaj" şi a tuturor instituţiilor sociale care încearcă să aline suferinţele Naţiei noastre.

REALIZĂRILE CONSILIULUI DE PATRONAJ

Programul Consiliului de Patronaj s'a desfăşurat în cadrul celor 3 secţii şi anume:

1. Asistenţa socială propriu zisă, cuprinzând toate categoriile de dependenţi sociali, inclusiv refugiaţii şi sinistraţii;

2. Asistenţa minorilor şi femeilor delicvente;

3. Contribuţia la ameliorarea vieţii soldatului român.

Aceste categorii au determinat şi împărţirea donaţiilor, conform dorinţei exprimate de donatori, în trei fonduri speciale:

— Fondul pentru dependinţii sociali;

— Fondul pentru refugiaţi şi sinistraţi şi

— Fondul „Darul Soldatului".

INAUGURAREA SPITALULUI PENTRU RANIŢI

Despre celelalte realizări ale Comitetului „Societăţii de Patronaj" ne vom ocupa într'o serie de reportaje viitoare.

Menţionăm că datorită stării de războiu şi credincioasă devizei, Societatea de Patronaj a înfiinţat mai multe spitale.

Unul din acestea a fost inaugurat în ziua de 24 Iulie 1941 în prezenţa d-lui profesor Mihai Antonescu, vice-preşedintele Consiliului de miniştri şi a d-nei Maria General Antonescu.

Slujba religioasă a fost oficiată de P. S. S. Arh. Antal, însoţit de un sobor de preoţi.

In asistenţă am remarcat:

D-nele General Iacobici, Şteflea, D. Popescu, Arghir, Cameniţă, Nicolaescu, Col. Ivanovici, Brătescu, ministru Marinescu, O. Goga, M. Cancicov, L. Barbu, Maria Petrovici, Maria Nasta, N. Dragomir, Moga, şi d-nii col. dr. Manolescu şeful spitalului, dr. E. Crăciun, efor al spitalelor civile, Popescu Cuconu, primarul sectorului I Galben, dr. C. Enescu, Manolescu-Strunga, dr. Kuge, şeful spitalului german „Elias", dr. Vlad secretarul general al Consiliului de Patronaj, Gr. Alexandrescu, Corpul medical al spitalului Z. I. 303, Kosazian, St. Petrescu, etc., etc.

După oficierea serviciului divin P. S. S. Arh. Antal a rostit o cuvântare ocazională, prin care a lăudat această iniţiativă ce va binemerita dela Patrie.

A răspuns d-na General Antonescu prin următoarea cuvântare:

DOMNILOR MINIŞTRI, DOAMNELOR ŞI DOMNILOR,

Consiliul de Patronaj al Operelor Sociale deschide azi porţile unei noui înfăptuiri:

Spitalul pentru ofiţeri, subofiţeri şi soldaţi.

Instituim acest spital în ceasuri mari şi grele, de luptă şi de jertfă.

Bravii noştri răniţi îi vor cinsti fiinţa cu vitejeasca lor prezenţă.

Continuând să funcţioneze ca spital pentru ofiţeri şi subofiţeri el va rămâne pentru totdeauna SPITALUL DESROBIRII. Pentruca toţi cei ce vor intra aci să-şi amintească de jertfa acelora cari primesc prima noastră grije ca şi de ceasurile de azi.

Spitalul este o înfăptuire modernă. El este o operă de mari jertfe materiale.

Tuturor donatorilor, cari, prin dania lor generoasă ne-au făcut posibilă această înfăptuire, le exprim recunoştinţă.

Spitalul este şi o împlinire de muncă. Sunt mulţi cei cari au muncit aci, dând zile şi nopţi de trudă pentruca să putem deschide azi o nouă realizare de alinarea durerii.

Le mulţumesc din inimă.

Şi le doresc tuturor să găsească în bucuria înfăptuirii cea mai bună închinare a recunoştinţei noastre.

După cuvântarea d-nei General Antonescu, asistenţa a vizitat încăperile spitalului.

D. profesor Mihail Antonescu s'a interesat îndeaproape de toate obiectele şi instrumentele cumpărate.

Solemnitatea s'a sfârşit la orele 14.

NOUL REGIM AL CEREALELOR

Subsecretariatul de stat al Aprovizionării comunică următoarele:

PENTRU PRODUCĂTORII AGRICOLI

In legătură cu noul regim pentru stabilirea producţiei şi reglementarea comerţului şi circulaţiei cerealelor, se atrage atenţiunea producătorilor agricoli asupra dispoziţiunilor art. 42 din lege, care prevede că:

Toţi producătorii sunt obligaţi să declare la primării până cel mai târziu la 1 August 1941, cantităţile de cereale din recolta anului 1941, scoase din comună înainte de publicarea decretului-lege 2067 în Monitorul oficial.

Ei vor arăta în declaraţia lor, cine a cumpărat aceste cereale şi locul unde au fost predate.

Aceste declaraţiuni sunt necesare pentru a se putea alcătui statisticile se ţine evidenţa pentru întreaga rcoltă, indiferent dacă vânzările s'au făcut înainte sau după data apariţiei legii.

PENTRU COMERCIANŢII DE CEREALE

Dasemenea se atrage atenţiunea comrcianţilor de cereale asupra art. 53 din aceiaşi lege, care prevede că:

Toţi comercianţii de cereale sunt obligaţi a depune, conform art. 26 din decretul-lege 1067, la primărie, până cel mai târziu la 1 August 1941, un tablou, în trei exemplare, de magaziile în raza comunei în care depozitează cerealele cumpărate de ei.

In acest tablou se va arăta:

a. — denumirea magaziei;
b. — locul unde este aşezată;
c. — proprietarul magaziei;
d. — numărul şi data vizei contractului de închiriere, precum şi data când expiră acest contract;
e. — capacitatea ei de înmagazinare.

Se vor menţiona deasemenea ochiurile de magazii C.F.R. pe care le deţine cu chirie, în momentul redactării tablourilor.

La Berlin a avut loc o importantă manifestaţie culturală germano-română

BERLIN. — Miercuri seara a avut loc la Institutul Român din Germania conferinta domnului profesor von Brunn dela universitatea din Leipzig intitulată „Impresii de călătorie din România". Ca la toate manifestările institutului, în afară de valoarea conferinţei însăşi şi de data aceasta o deosebit de aleasă asistenţă a dat prilejul, în cadrul recepţiei care a urmat, să se lege prietenii de o deosebită valoare. Dupăce preşedintele institutului profesorul Sextil Puşcariu a prezentat pe conferenţiar, profesorul von Brunn a expus într'o formă deosebit de frumoasă, cu multă căldură, şi cu deosebită sinceritate, impresiile culese în România. Nu a arătat numai lucruri bune şi frumoase, văzute în România ci, dintr'un spirit de prietenească dorinţă de îndreptare, a remarcat şi unele lipsuri, ce pot fi înlăturate în cadrul colaborării româno-germane. Trecând dincolo de pitorescul peisagiu a prezentat şi pe român cu toate calităţile sale dar a amintit şi de anumite şosele care l-au scuturat prea tare. S'au proectat apoi frumoase vederi din România din colecţia institutului. Surpriza zilei, primită cu entuziaste aplauze de întreaga asistenţă, a constituit-o prezentarea unui film nou: intrarea trupelor române în Cernăuţi. Dupăce conferinţă, în parcul institutului s'a servit o gustare.

Un grup de doamne, în costume naţionale în frunte cu doamna Lia Manoilescu, a adus în cadrul de verdeaţă şi flori, un colţ luminos şi pitoresc de ţară românească.

Am remarcat prezenţa domnilor miniştri plenipotenţiari Heimburg şi Kertholtes, consilierul intern Roth, preşedintele consiliului sanitar al Reichului, profesor Reiter, profesor Harmians director în ministerul educaţiei, Corpp director în ministerul de interne, Geheimrat, profesor Hamel şeful presei partidului, Wrede, bunul prieten al României profesorul Gamillscheg, cunoscutul publicist Winschuh redactor şef la „Deutsche Allgemeine Zeitung", precum şi un mare număr de profesori universitari, referenţi din ministere, ingineri, etc. Dintre români pe lângă membrii institutului în frunte cu d. profesor Sextil Puşcariu, Grigore Manoilescu, profesor Hacman, am remarcat prezenţa d-lui ministru Bossy, general Iliescu, personalul legaţiei şi al consulatului, personalul Camerei de comerţ germano-române, etc.

Dihania bolşevică din Piaţa Parcului Carol

Incercând să arunce asupra Capitalei nişte „ouă" de fier, monstrul bolşevic zace la pământ, sub privirile ironice ale cetăţenilor

ELVEŢIENII ROMÂNI IN AJUTORUL RĂNIŢILOR

In numele elveţienilor din România, preşedintele comunităţii, d. inginer M. Eggerman, a făcut o donaţiune de 100.000 lei Societăţii Naţionale de Cruce Roşie a României.

Suma de una sută mii lei a fost remisă d-lui dr. I. Costinescu, preşedintele Crucii Roşii, prin d. René de Week, ministrul Elveţiei, care a bine voit a adăuga în numele d-sale încă 10.000 lei.

Crucea Roşie a mulţumit d-lui ministru de Week şi d-lui preşedinte al coloniei.

Această donaţie este un semn de recunoştinţă a elveţienilor din România pentru ospitalitatea prietenească pe care a primit-o în România.

Situaţia fiscală a contribuabililor din teritoriile evacuate

In „Monitorul Oficial" au apărut următoarele:

ART. UNIC. — La articolul 6 al legii pentru reglementarea situaţiei fiscale a contribuabililor, care au avut activitate ori exploatări în teritoriile evacuate, din 14 Decembrie 1940, se introduce, după punctul b) următoarele 2 aliniate noi:

Vor beneficia numai de reducerea la ½ a impozitului comercial şi industrial, inclusiv complimentarul şi supracota, cuvenite pe exerc. 1941-1942, întreprinderile comerciale şi industriale care au avut sediul şi totalitatea exploatărilor lor productive în teritoriile evacuate şi care îşi vor înmatricula firmele în teritoriul liber până la 1 Octombrie 1941, precum şi refugiaţii, care vor înfiinţa până la aceiaşi dată, în teritoriul liber, noi întreprinderi comerciale şi industriale.

Reducerea de impozite prevăzute de alineatul precedent se va acorda cu ocazia stabilirii impunerilor pentru exerciţiul respectiv sau prin modificarea impunerilor stabilite, potrivit instrucţiunilor ministerului de finanţe.

ULTIMA ORA

AU FOST BOMBARDATE UZINELE DE ARMAMENT DIN SUDUL MOSCOVEI

BERLIN, 24 (Eventpress). — In cursul celui de al 3-lea atac dat de aviația germană asupra Moscovei, numeroase obiective militare, mai ales din centrul orașului, au fost lovite. De asemeni, au fost efectiv aruncate bombe împotriva uzinelor de armament din Sudul Moscovei.

AVIAȚIA ENGLEZĂ A SUFERIT UNA DIN CELE MAI GRAVE INFRÂNGERI

BERLIN, 24. (Rador). — Lupta din 23 Iulie deasupra Canalului Mânecii a dus la una din cele mai grave infrângeri din câte a suferit arma aeriană britanică.

In cursul după amiezii, inamicul pierduse, după cum s'a mai anunțat, 30 de avioane din care 7 de luptă, in urma acțiunii avioanelor germane de vânătoare și a antiaeriene.

Cu prilejul unei noui încercări de atac, spre seară, aviația germană a mai doborât — după știrile de până acum — alte 13 avioane de vânătoare de tipul Spitfire. Este de așteptat ca numărul acesta să mai crească.

Până acum rezultatul este următorul:

In cursul după amiezii și al serii de 23 Iulie, aviația britanică a pierdut 43 de avioane.

Locotenent-colonelul Galland a doborit, cu acest prilej a 71 și a 72-a victorie aeriană.

Lipsesc trei avioane germane.

Interesele americane cer ca să fie evitat războiul din Pacific

WASHINGTON, 24 (Rador). — Corespondentul agenției DNB anunță:

Senatorul democrat George, președintele comisiunii de politică externă a Senatului, a declarat, intr'o conversație cu reprezentanții presei, in privința problemelor din Extremul Orient că Statele-Unite ar trebui să ducă o politică independentă. El și-a exprimat speranța că interesele americane nu vor fi confundate cu cele ale Angliei.

Este de dorit, a adăugat senatorul George, să nu mai auzim vorbindu-se de acțiunea comună a Angliei și Statelor-Unite, cu privire la schimburi de informații asupra proectelor lor.

America este foarte interesată ca războiul să fie evitat in Pacific. De aceea, nu cred, a încheiat senatorul George, că guvernul american va dispune încetarea completă a comerțului cu Japonia.

RUSIA TERORIZATĂ DE 300.000 DE AGENȚI AI G. P. U. - ULUI

ISTANBUL, 24 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB transmite:

După povestirile unor călători veniți din Rusia Sovietică, toată țara din spatele frontului se află in mâinile GPU-ului, care dispune de 250.000 sau 300.000 de oameni, echipați cu armele cele mai moderne și bine hrăniți.

Această armată este concentrată in toate punctele importante ale țării și cu ajutorul ei, Stalin speră să poată suprima orice încercare de insurecție.

In unele orașe din interiorul țării, de exemplu la Zarizy (Stalingrad) iș la Saratov, ai impresia că te afli intr'un oraș ocupat de inamic.

Ofițerii și soldații armatei regulate sunt aci expuși in întregime teroarei GPU-ului.

BOLȘEVICII MARTIRIZEAZĂ PE PRIZONIERI

BERLIN, 24 (Rador). — Un detașament de salvare german a descoperit in ziua de 6 Iulie in regiunea plină de păduri de lângă localitatea Mitkiskes cadavrele a 14 soldați germani, care fuseseră dați lipsă.

Bolșevicii ii maltrataseră și apoi ii omorîseră in mod bestial, la începutul lui Iulie, ascunzându-le corpurile neînsuflețite intr'un teren mlăștinos, fără a marca locul.

Cei 14 soldați germani, cărora li se legaseră mâinile la spate, au fost atât de mutilați, incât nu mai erau de recunoscut.

După constatările făcute, nouă din ei au fost făcuți prizonieri după ce au fost răniți și au fost martirizați până și-au dat sufletul.

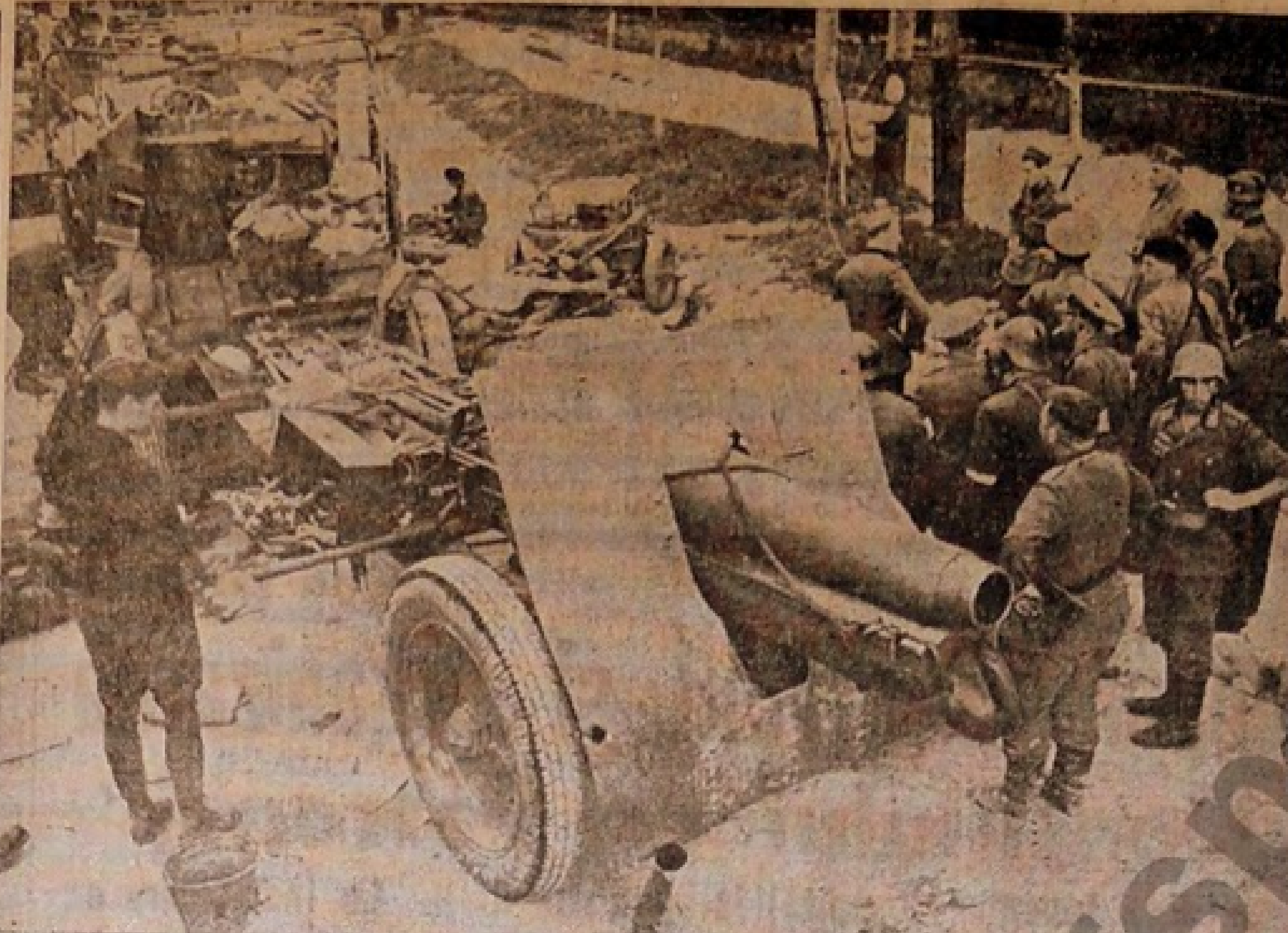
Astfel, un sergent a fost sugrumat până și-a pierdut cunoștința și apoi îngropat de viu. Un altul a fost rănit și omorît cu o lovitură de sapă in piept. La patru soldați le-au fost sdrobite craniile. Un altul avea bărbia sfărâmată. Unui soldat i-a fost străpuns un ochi și i s'a crăpat capul, iar un altul a fost împuns cu propria sa baionetă.

Mareșalul Timoșcenco ar fi fost omorât din cauza infrângerilor armatei roșii

BeRNA, 24 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani transmite:

Se află din Moscova că mareșalul Timoșcenco ar fi fost omorît in urma infrângerii din sectorul central al frontului.

In locul său, de vice-comisar al comisariatului războiului, a fost numit comisarul pentru poștă telegraf și telefon, Peresikin.

La intrarea în Chișinău, armament bolșevic părăsit

OPERAȚIUNILE FORȚELOR ARMATE GERMANE ȘI ALIATE CONTINUĂ METODIC PE INTREGUL FRONT

BERLIN, 24 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

Pe întregul front de răsărit, operațiunile forțelor armate germane și aliate continuă metodic cu toată rezistența locală importantă și cu toate că drumurile sunt rele.

Formațiuni importante de avioane de luptă au aruncat noaptea trecută bombe de toate calibrele asupra instalațiilor militare și economice de importanță militară din orașul Moscova.

Aviația britanică a suferit eri una din infrângerile ei cele mai grele, cu prilejul încercărilor de a ataca litoralul Mării Mânecii. Avioanele noastre de vânătoare au doborît 46 avioane inamice, artileria antiaeriană a doborît 3, vapoarele de avantpost alte trei și artileria marinei a mai doborît încă 2 avioane britanice. Astfel inamicul a pierdut, numai in intervaI de câteva ore, 54 avioane. In cursul acestor lupte aeriene, au fost pierdute 3 avioane germane.

In contra Angliei, aviația a bombardat noaptea trecută porturi și instalații militare de pe coasta occidentală și orientală a Angliei.

TRUPELE GERMANO-ROMÂNE URMĂRESC FĂRĂ INTRERUPERE PE BOLȘEVICII INFRÂNȚI

BERLIN, 24 (Rador). — Agenția DNB comunică:

Trupele germano-române urmăresc fără încetare pe bolșevicii infrânți, care se retrag prin orașele și satele incendiate din partea de sud a frontului de est.

Numeroși bolșevici căzuți zac pretutindeni pe drumurile pe care înaintează aceste trupe.

Resturile tancurilor sovietice stau pe marginea drumurilor ca niște pietre de hotar, presărate prin porumburi, prin holdele de grâu sau pe jumătate ascunse in noroi.

Nici chiar uriașele tancuri de 52 de tone, cu tunuri de 150 de mm., nu au putut pune stavilă fantasticei înaintări a trupelor germano-române.

Cantități nemaipomenite de material de război de tot felul au trebuit să fie părăsite de trupele bolșevice.

Un singur regiment german a capturat in luptele de urmărire dela 22 și 23 Iulie 180 de camioane de tot felul, 78 de motociclete, 26 de tunuri de diferite calibre și sute de puști și de mitraliere.

Numărul bolșevicilor morți și căzuți prizonieri, ca și al carelor blindate nimicite, nu au putut fi evaluate.

Dictatorul din Kremlin în fața Curții Marțiale

BERLIN, 23. (UTA). — După cum anunță presa germană, cu prilejul luptelor crâncene care s'au dat pe frontul nordic din Est, a fost făcut prizonier un locotenent dintr'un regiment de artilerie grea, care s'a dovedit a fi după actele și declarațiile sale, fiul cel mai mare al dictatorului Stalin, și anume Iacob Stalin. El a fost imediat adus in fața generalului comandant al diviziei blindate, in mâinile căruia căzuse, fiind personal interogat de acesta. Din întâmplare, acest general german nu era altcineva decât acel general comandant Schmidt, despre care radio-Moscova se tot lăuda de câteva zile, că ar fi fost capturat de trupele sovietice.

La interogatoriu, tânărul Stalin, care a împlinit recent 33 ani, fiind fiul din prima căsătorie a dictatorului roșu cu o caucaziană, a produs o surpriză. Tânărul Stalin n'a fost luat prizonier întâmplător, ci el a declarat pur și simplu că a voit să se predea trupelor germane. El a făcut aceasta, după ce corpul său de trupe fusese complet încercuit de către Germani și fiindcă, după cum s'a exprimat el insuși, și-a dat perfect seama de totala lipsă de sens a oricărei rezistențe continuate.

SOLDAȚII RUȘI, MÂNAȚI LA LUPTA CU PISTOLUL

Din punctul acesta de vedere, Stalin junior a procedat cum se cuvine, însă absolut contrariu punctului de vedere al prescripțiilor armatei roșii pe care el, in calitate de fiu al dictatorului roșu, trebuia să le păstreze cu orice preț. Cine nu cunoaște ultimele dispoziții atât de înfricoșătoare și lipsite de omenie, impuse pentru menținerea armatei roșii la front și pentru executarea cărora s'au îngrijit comisarii politici cu sadismul lor specific iudaic?

Nu numai că soldații sunt mânați la luptă de superiorii lor și de comandanți, dar chiar artileria execută focuri de baraj pentru a opri orice cedare. Soldații germani au găsit in înaintarea lor, nenumărate cazuri de soldați roșii îngropați in pământ, legați de copaci, alții încuiați in tancuri sau in cazemate, astfel încât acestora nu le rămânea altceva, decât să lupte până la pieire.

Și nu-i deajuns numai atât. Se exercită asupra soldaților o grozavă presiune morală, prin faptul că au emis și ordinul ca lașii, dezertorii, fugarii, fabricanții de panică să fie pedepsiți cu moartea și in acelaș timp rudele lor cele mai apropiate să fie făcute responsabile, puse la zid și impușcate.

Care e situația in cazul lui Iacob Stalin? Prin aplicarea justă a legilor Statului Sovietic, dictatorul Stalin trebue să-și semneze cu mâna sa proprie verdictul de condamnare la moarte sau să compare el insuși in fața Consiliului de Război. Cu siguranță că niciodată nu i-ar fi venit acest gând in cap. Deaceea tocmai pentru acest motiv, cazul lui Iacob Stalin se va transforma in cazul Iosef Stalin. Această posibilitate ce depășește orice logică omenească, indică totuși faptul că Stalin trebuie să ispășească cu capul său propriu prizonieratul fiului său.

INFORMAȚIUNI

Crucea Roșie, serviciul prizonierilor, refugiaților și internaților, aduce la cunoștința publicului că, cu începere dela 28 Iulie a. c. se pot expedia pachete pe front prin intermediul său. Cei interesați pot aduce pachetele deschise până la 5 kg. in str. Arhitect Ioan Mincu 10, vis-a-vis de Sanatoriul Antoniu, telefon 3.64.46, intre orele 10—13 și 17—19.

*

Duminică 27 Iulie 1941 se va transmite prin Radio dela Sf. Patriarhie, la ora 11, o rugăciune pentru tămăduirea soldaților români și germani, răniți pe câmpiile de luptă pentru slava Sfintei noastre Biserici și pentru desrobirea Basarabiei și a Bucovinei.

Predica o va ține Protos. Vasile Vasilache, vorbind despre „Sf. Pantelimon, tămăduitorul sufletelor și al trupurilor".

Regiunea Mohilău curățată de bolșevici

BERLIN, 24 (Rador). — La 22 Iulie, trupe germane au curățat de bolșevici noui teritorii in regiunea Mohilău, după ce zdrobiseră rezistența locală a bolșevicilor.

In această acțiune au fost luați 5000 de prizonieri, iar armele și echipamentul capturate, ating efectivul unei divizii.

AVIOANE SOVIETICE BOMBARDEAZĂ ORAȘE BULGARE

SOFIA, 24 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani transmite:

Se anunță oficial că noaptea trecută, avioane sovietice au bombardat Rusciukul, Plevna și Lovețul.

In jurul Plevnei au fost pricinuite câteva pagube.

UNITĂȚI NAVALE SOVIETICE SCUFUNDATE DE AVIAȚIA ROMÂNA IN LIMANUL NISTRULUI

BERLIN, 25 (Rador). — Agenția DNB află că in ziua de 23 Iulie a avut loc o luptă violentă in Limanul Nistrului, intre avioane de luptă românești și unități navale sovietice, escortate de avioane de vânătoare.

Unitățile navale sovietice, de toate felurile și de toate tonajele transportau trupe sovietice despărțite de grosul formațiilor lor in luptele din Basarabia, trupe care își căutau acum un refugiu pe malul de nord al Mării Negre.

Aceste vase, încărcate cu mult peste capacitatea lor normală, mai fuseseră atacate pe când navigau pe Nistru.

Avioanele române de luptă, ajutate de lumina strălucitoare a soarelui de amiază, s'au năpustit asupra numeroaselor vase sovietice îndată ce acestea au intrat in Limanul Nistrului.

Mai multe vase au fost scufundate de bombele țintite in plin de avioanele române.

Alte vase au fost avariate și au fost nevoite să se întoarcă.

Grupul românesc de avioane de luptă s'a întors la bază fără nici o pierdere.

TREN BLINDAT SOVIETIC DISTRUS LÂNGĂ KIEW

BERLIN 25 (Rador). — In cursul luptelor care s'au desfășurat la 21 și 22 Iulie in regiunea Kiev, o patrulă germană, alcătuită din infanteriști, artileriști și membri ai unui grup de transmisiune, a realizat o performanță rară.

Artileriștii au determinat exact poziția trenului, iar soldații din grupul de transmisiune au făcut legătura prin telegrafie fără fir cu divizia germană, in timp ce infanteriștii asigurau lucrările împotriva unei eventuale surprize.

Imediat, o baterie germană a început să tragă împotriva trenului blindat. Primele obuze, căzând in apropiere, trenul și-a schimbat poziția. Patrula germană corecta însă neîntrerupt tirul bateriei germane. După 20 de minute, trei obuze au lovit trenul in mers iar un vagon cu muniții a sărit in aer. Explozia a fost formidabilă, flăcări uriașe se ridicau spre cer, iar exploziile cetate aruncau in aer mari bucăți de lemn și de fier.

După ce a anunțat rezultatul, patrula germană s'a înapoiat la unitatea sa fără a fi suferit vreo pierdere.

COMUNIȘTI ARESTAȚI IN BULGARIA

SOFIA, 24 (Rador).— Corespondentul Agenției DNB transmite:

La Varna au fost arestați șase comuniști, însărcinați de Komintern să comită acte de sabotaj.

Un milion și jumătate bolșevici au fost scoși din luptă

ISTANBUL, 24 (Ess). — Potrivit informațiilor primite de cercurile turcești, pierderile armatei roșii sunt colosale: se admite că armata roșie a pierdut până acum mai mult de un milion și jumătate da luptători, scoși din rândurile de luptă.

O „VIZITĂ LA GALAȚI"

Incercările sovietice de a câștiga acest punct au fost respinse de forțele româno-germane

BERLIN, 24 (Rador). — „Berliner Boersen Zeitung" publică pe prima pagină un articol al d-lui Georg Streiter, sub titlul „Vizită la Galați". Autorul scrie intre altele următoarele: „In timp ce atențiunea Europei este îndreptată spre frontul de răsărit, se desfășoară in flancul sud al acestui front o schimbare decisivă. Intr'o colaborare germano-română, atât militară cât și politică, a fost redeschis aici o fereastră înspre Orientul apropiat și îndepărtat. Din prima zi, patru săptămâni dearândul, înaintea Galaților s'au desfășurat lupte crâncene. Incercările infanteriei sovietice ca să câștige acest punct important au fost mereu respinse. Fapt ce n'a împiedicat însă ca viața la Galați să continue in mod normal.

Artileria germană — spune mai departe autorul — era in afară de oraș, pe când artileria română era postată in oraș și colaborării acesteia se datorește faptul dovedirei unei nete superiorități. Faptul că această poziție extrem de importantă a fost apărată de o armată româno-germană cu mult inferioară celei rusești, va rămâne ca o pagină glorioasă in istorie.

Autorul continuă să descrie importanța economică a orașului Galați și face un istoric al evenimentelor politice, legate de această situație economică a orașului.

Mai departe, autorul arată că scopul rușilor era ca după ocuparea Basarabiei să ocupe și Gurile Dunării.

In continuare articolul face un scurt istoric al dificultăților comisiei dunărene și termină cu următoarea frază: „Astăzi Dunărea este iarăși liberă, deoarece frăția de arme germano-română a nimicit atacul bolșevic".

In Bulgaria e liniște

Serviciul Presei pe lângă Legațiunea Regală a Bulgariei este autorizat să dea cea mai categorică desmințire zvonurilor răspândite la adresa Bulgariei de către unele cercuri rău intenționate și străine. Situația in Bulgaria este pe deplin liniștită și poporul bulgar continuă să activeze, unit, profund și sincer, in deplină liniște, pentru crearea nouei ordine in Europa.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5-7-9.